

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Q. 4. Quandonam præceptum Contritionis obligat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

eatorum hic Contritionis motus necessarius. 3. Ratione sui præcepta est lege cuiusdam justitiæ ad Deum, ex qua tenemur, quantum in nobis est, resarcire injuriam Deo illatam, modo ex naturâ rei convenienti, & à Deo instituto, qualis est dolor & propositum efficax. Hinc peccator qui elicit actum charitatis perfectæ, tenetur adhuc Contritionem formalem elicere; & omisio Contritionis præceptæ est speciale peccatum contra virtutem pœnitentiæ.

Q. 4. Quando nam præceptum Contritionis obligat?

Resp. Tenemur jure divino & naturali ad non differendam, saltem notabiliter, Contritionem sufficientem ad justificationem post mortale admissum, ita ut notabilis eius dilatio sit novum peccatum mortale. Prob. 1. Ex Eccli. 5. *Non tardes converti ad Dominum, & ne differas de die in diem; subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te.* 2. Ex Patribus, qui passim longam pœnitentiæ dilationem graviter increpant. 3. Notabilis dilatio contritionis, quæ à Deo statuta est ad satisfaciendam eius offensæ, eiusque amicitiam recipiendam est graviter iniuriosa Deo: nam est violatio iuris divini exigentis reparationem iniuriæ Deo illatæ sine notabili mora. Idem quippe ius obligans ad compensationem iniuriæ, simul obligat ad illam non differendam saltem notabiliter, ut patet in iniuriis humanis.

Præterea tempore notabili non curare de reconciliatione cum Deo ineunda, & permanere voluntariè in inimicitia Dei, dum ab eo sollicitaris ad redeundum in gratiam, est secundum æstimationem prudentum virtualiter amicitiam divinam contemnere. 4. Gravis est inordinatio voluntariè notabili tempore se iungi, & habitualiter averti à fine ultimo, ut rem magis ex morali quodam iudicio, quam ex subtili disquisitione expendenti facile patebit. 5. Per talem dilationem peccator exponit se periculo labendi in novum peccatum; nam ex communi Patrum & Doctorum doctrina, homo non potest diu in peccato mortali versari, quin iterum in novum mortale incidat. *Peccatum quod pœnitentia non diluit, ipso suo pondere mox ad aliud trahit.* ait S. Greg. 1. 25. Mor. c. 9. Hinc illud Eccli. 3. *Peccator adficiet ad peccandum.* Et verò (ut ait Delugo) hæc est voluntatis natura, ut quisque operetur iuxta id quod amat & intendit, nec diu eligere possit media difficilia ad finem alium, quem minus amat. Quare notabilis dilatio Contritionis est peccatum mortale contra virtutem pœnitentiæ, & contra charitatem verantem contemptum quemlibet divinæ amicitia. Quænam autem dilatio hæc notabilis censeatur, ut sufficiat ad mortale, ex morali iudicio æstimandum est, opportunitate, periculis, tentationibus, & aliis circumstantiis spectatis.

Cœterum secundum omnes Contritionis
præ-

præceptum obligat per se in quovis probabili periculo mortis; quia cum post mortem observari nequeat, homo se committeret periculo illud non observandi. Per accidens vero obligat quoties quis Sacramentum aliquod vult ministrare, vel suscipere; quia ex virtute Religionis tenetur sancta sanctè tractare, & proinde sibi comparare statum gratiæ. Item quando necessaria iudicatur ad superandam tentationem, vel avertendam calamitatem publicam.

Resp. II. Quisque tenetur lege naturali divinâ elicere Contritionem perfectam in articulo mortis. Ita communius; quia recta ratio dicitur in negotio salutis æternæ, eo tempore quo exacto defectus sit irreparabilis, adhibendam esse viam tutiorem, & omnem securitatem moraliter possibilem, qualis est omni adulto contritio perfecta: nam nemo cerò scit se immunem esse ab omni mortali, nec se liberandum esse per Contritionem imperfectam cum Sacramento; quia potest tibi deesse Baptismus, sine quo nemo est capax alterius Sacramenti; posset Confessarius non esse ritè ordinatus, caruisse intentione necessariâ, &c. Nec satis est elicere amorem Dei perfectum, dum occurrunt animo peccata; nam tunc ex præcepto elici debet Contritio formalis, ut dixi.

X 5

Q. 5.